

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΝΗΡΤΕΑ

'Εν Έλλάδι... Δρ. ν. 3.—
'Εν τῇ ἀλλοδαπῇ » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΔΩΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν 20
261—Γραφείον ὁδ. Ερμοῦ—261

Ἡ αὐταπάρηνησις εἶναι τὸ πνεῦμα τὸ ἔξοχος χαρακτηρίζον τὸν χριστιανισμόν. Εἶναι εἰς τὸ σχέδιον τῆς σωτηρίας τοῦ Εὐαγγελίου, ὅ, τι ἡ δύσμη εἰς τὸ ἄνθος, ἡ λεπτοτέρα δηλ. καὶ ἔξαιρετωτέρα ἔκφρασις αὐτοῦ. Ὁ χυριώτατος λόγος δι' ὃν ὁ χριστιανισμὸς ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν παρὰ τοῦ ἀνθρώπου ἀποδοχὴν αὐτοῦ εἶναι διότι ἔρχεται πρὸς αὐτὸν ὡς φίλος καὶ βοηθός. Ἐρχεται πρὸς τὸν ἀνθρωπὸν καὶ λέγει αὐτῷ, «Διατελεῖς ἐν δειναῖς περιστάσεσι, ἀφες νὰ σὲ βοηθήσω.» Ἐάν ἦναι τυφλὸς λέγει, «Δός μοι τὴν χεῖρα σου, θέλω σὲ δοδγήσει.» Ἐάν ἐν ἀποτυχίαις, ἐν ταραχῇ καὶ ἐν ἀπογγώσει, κραυγάζει πρὸς αὐτὸν, «Θάρσει φίλε, ὁ Θεὸς οὐδέποτε ἔπλασε ὃν ὡς σὲ, ἵνα ἀπελπίζεται». Ἐάν πονηρὸς, πικρὸς καὶ σκληρὸς, κραυγάζει, «Διατί γίνεσαι διάβολος; Δέν ἔπλασθης ἵνα μισής καὶ βλάπτης τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ᾽ ἵνα βοηθῆς καὶ καθιστᾶς τούτους εὐτυχεῖς». Ἐάν τις ἔχῃ βαναύσους καὶ ὀχληρὰς τάσεις καὶ δρέξεις· ἔάν ὁ φύσις αὐτοῦ κηλιδωθῆ; ἔάν αἱ δρέξεις κυριεύσωσι τὸ λογικόν του, τίθεται ὁ χριστιανισμὸς ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ κραυγάζει, «Διατί γίνεσαι κτῆνος; Δέν αἰσχύνεσαι νὰ κυλίεσαι μετὰ τῶν χοίρων; Ἐλθὲ πλύνθητι καὶ γίνου καθαρώτερος, καὶ ζῆθι ὡς διὰ πεπλασμένον ὡς σὲ δφείλει νὰ ζῇ.»

Οὗτος εἶναι ὁ τρόπος δι' οὗ ἡ Θρησκεία βοηθεῖ τὸν ἀνθρωπὸν. Βοηθεῖ αὐτὸν ὡς τὸ κλαδευτήριον ἐν ἐπιτηδείαις χεροῖ βοηθεῖ τὸ δένδρον—ἀποκόπτον τοὺς ἔηρούς καὶ αὐχμηρούς κλάδους, καὶ καθαρίζον αὐτὸν ἀπὸ τῶν περιττῶν οὐ

μόνον δὲ τοῦτο—βοηθεῖ αὐτὸν δετικῶς καὶ ἀρνητικῶς. Ἐνθα ἐλάπτωμά τι ἀνεφύη τοῦτο περικλείει μίαν ἀρετὴν ἐνθα ἀκανθα ἐφάνη, κάλυξ ἐπιφαίνεται. Ὁ ἀνθρωπὸς τοιουτοτρόπως διττῶς κερδαίνει. Ἀπόλλυσιν ὅ, τι τείνει πρὸς τὸν δάνατον καὶ κερδαίνει ὅ, τι προστίθησιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ὑπερτέρου βίου. Ἡ εὐσέβεια δὲν περιστέλλει οὐδὲ δεσμεύει τὴν φύσιν ἀλλὰ τὴν εὐρύνει καὶ τὴν καθιστᾶ ἐλευθερίαν τὴν ὀθεῖ εἰς νέαν ἐνέργειαν, καὶ παρέχει αὐτῇ μυρίας γενναίας τάσεις. Μικρὸς, εὐτελής ἀνθρωπὸς δὲν δύναται νὰ ἔκπροσωπῇ τὸν χριστιανισμὸν, ὡς ὁ τρίβολος δὲν δύναται νὰ ἔκπροσωπῇ τὸ δάσος. Ἡ ἐκκλησία δὲν εἶναι πέδαι δεσμεύουσαι, ἐξ ὧν νὰ μὴ δύγανται οἱ ἐν αὐτῇ νὰ ἔξελθωσιν. Ἡ Θρησκεία τοῦ Χριστοῦ διδάσκει τὸν ἀνθρωπὸν ὅτι εἶναι καλλίτερον νὰ ἴπταται ἢ νὰ ἔρπῃ ὅτι ἡ ἀρετὴ γλυκυτέρα τῆς κακίας ὅτι ἡ περιστολὴ εἶναι καλλιτέρα τῆς ἀκολασίας καὶ ὅτι ὁ ἀνθρωπὸς, ἀδιάφορον πόσον εἶναι πτωχὸς, ἀσθενὴς, καὶ πεπλαγμένος δύναται, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ὥ ἀνακύψῃ, καὶ νὰ καταβῇ εἰς τὸν τάφον μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι δέλλει καρποὶ ὥστε αἱ πύλαι τούτου νὰ λάμπουσιν ὡς ἡ φωταγγωγημένη εἰσόδος ἀνακτόρων ὅταν διασιλεύεις ἐπανέρχεται ἐκ νικηφόρου μάχης.

Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΣΙΡ WM. KING HALL

Ἄξιος πολλῶν ἐπαίνων εἶναι ὁ ναύαρχος Sir Hall δοτις τὸ ἴδιον αὐτοῦ παράδειγμα προβέμενος, συνετέλεσεν εἰς τὴν κατάπαυσιν τῆς μέθης ἐν τῷ πληρώματι τοῦ ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ πλοίου, ἐν ᾧ αἱ πλεισται παραβάσεις τὴν μέθην είχον ὡς ἀρομήν. «Ἐρευνήσας